

Παραγωγή γραπτού λόγου

Επίπεδο Δ'

Πρώτη διδακτική πρόταση

Ενδεικτική διάρκεια:	1 διδακτική ώρα
Ομάδα στόχος:	ενήλικες
Διδακτικός στόχος:	συγγραφή κριτικής για ταινία
Στρατηγικές:	σχεδιασμός της δομής του κειμένου, σύγκριση/αντίθεση, συνεργασία
Ενσωμάτωση δεξιοτήτων:	κατανόηση γραπτού, παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου
Υλικό:	το κείμενο της κριτικής σε φωτοτυπία

Πορεία διδασκαλίας:

Ο/Η εκπαιδευτικός προτείνει στην τάξη του τη μελέτη της παρακάτω κριτικής ταινίας:

Πολίτικη κουζίνα

ΚΡΙΤΙΚΗ: ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ

Ελλάδα, 2003. Σκηνοθεσία-σενάριο: Τάσος Μπουλμέτης. Ηθοποιοί: Γιώργος Χωραφάς, Ιεροκλής Μιχαηλίδης, Ρένια Λουιζίδου, Στέλιος Μάινας, Ταμέρ Καραντάλ, Μπασάκ Κοκλούκαγια, Τάσος Μπαντής, Θόδωρος Εξαρχος. 108 λεπτά.

Η ζωή των Ελλήνων της Πόλης ιδωμένη μέσα από την πολίτικη κουζίνα και τις πικάντικες γεύσεις της σε μια καλογουρισμένη, τρυφερή ταινία, που συνδυάζει το χιούμορ με το δράμα.

Μια ευχάριστη, καλογουρισμένη, στο στιλ των καλών εμπορικών ταινιών του παλιού ελληνικού κινηματογράφου, αν και με μια νέα ματιά στο υλικό της, είναι η ταινία «Πολίτικη κουζίνα» του Τάσου Μπουλμέτη, που καταφέρνει να μας δώσει μια εικόνα της ζωής των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη στη

δεκαετία του '50 μέσα από την πολίτικη κουζίνα της, όπως λέει και ο τίτλος της.

Η ξαφνική αρρώστια του παππού του, οδηγεί τον πρωταγωνιστή, Φάνη Ιακωβίδη (ένας πολύ καλός Γιώργος Χωραφάς), ένα σαραντάρη καθηγητή της αστροφυσικής, από την Αθήνα στην Κωνσταντινούπολη, οδηγώντας τον σ' ένα ταξίδι στο παρελθόν, στα παιδικά του χρόνια στην Πόλη και στα μετέπειτα εφηβικά του χρόνια στην Αθήνα, στις δεκαετίες του '50 και '60. Μόνο που η ιστορία του Φάνη και των ανθρώπων γύρω του δίνεται μέσα από τη μαγειρική, την πολίτικη κουζίνα και τις πάμπολλες και απολαυστικές γεύσεις της. Ταξίδι άλλοτε χιουμοριστικό, άλλοτε τρυφερό (η σχέση του Φάνη με μια μικρή Τουρκάλα), άλλοτε δραματικό (η απέλαση των μελών της οικογένειας που δεν είχαν τουρκική υπηκοότητα), άλλοτε πικρόγλυκο (η συνάντηση του ζευγαριού ύστερα από χρόνια, αλλά και ο θάνατος του παππού). Ο Μπουλμέτης αφηγείται την ιστορία του απλά, με σιγουριά, με μια παραγωγή που θυμίζει τις πιο επαγγελματικές ευρωπαϊκές παραγωγές (σ' αυτό είχε στην παραγωγή εκτός από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και τη Village Roadshow), καταφέροντας ταυτόχρονα να αποσπάσει καλές ερμηνείες από όλους τους ηθοποιούς του. Μια ταινία που δείχνει πως με ένα καλό σενάριο, προσεγμένη σκηνοθεσία και σωστή, πλούσια παραγωγή, μια ταινία μπορεί να σταθεί στο πλάι οποιασδήποτε εμπορικής ευρωπαϊκής ταινίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 24/10/2003

Επισημαίνεται ότι αυτή η κριτική βρίσκεται σε μια ημερήσια εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας και άρα απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινό. Έμφαση δίνεται στη δομή του κειμένου. Δίνονται πρώτα τα στοιχεία της ταινίας (τόπος παραγωγής και χρονολογία, σκηνοθέτης, ηθοποιοί) Έπειτα γίνεται μια σύντομη αναφορά σε συστατικά στοιχεία της ταινίας που αποσκοπούν στο να τραβήξουν την προσοχή των αναγνωστών. Κατόπιν δίνονται στοιχεία του σεναρίου (χωρίς ποτέ να αναφέρεται το τέλος της). Ακολουθεί ο χαρακτηρισμός της σκηνοθετικής εργασίας και της ερμηνείας των ηθοποιών, ενώ η κριτική τελειώνει με μια γενική αποτίμηση της ταινίας (Σχεδιασμός της δομής του κειμένου).

Η παραπάνω κριτική ταινίας αντιδιαστέλλεται προς το παρακάτω κείμενο (Σύγκριση/αντίθεση):

:: 27/8/2006 10:37:41 μμ ::

Η ΤΑΙΝΙΑ "ΕΥΩΔΙΑΖΕΙ" ΚΑΙ ΜΕ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΕ ΓΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΔΑΧΘΗΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ΚΙ ΕΚΕΙΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ ΜΟΥ. ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΝΟΥ, ΜΝΗΜΕΣ ΓΙΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΜΟΥ ΕΔΩ ΣΤΗΝ ΘΡΑΚΗ ΣΕ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΚΛΙΜΑ, ΕΓΙΝΑΝ ΑΙΤΙΑ ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΩ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ, ΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΨΩ. ΑΓΓΙΞΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΘΑΥΜΑΣΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΣΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΟΠΟΥ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΠΙΘΑΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ. ΔΙΚΑΙΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ!

Αθηνόραμα www.athinorama.gr

Οι μαθητές ερωτώνται σε τι διαφέρουν τα δύο κείμενα (προσδοκώμενη απάντηση: διαφέρουν ως προς τη συναισθηματική φόρτιση που σχεδόν απουσιάζει από το πρώτο, αλλά πλημμυρίζει το δεύτερο, αλλά και ως προς τη δομή. Το δεύτερο, παρότι επίσης αποτελεί κριτική ταινίας, καθόλου δεν ακολουθεί την τυπική δομή τέτοιων κειμένων, όπως αυτή εμφανίζεται στο αμέσως προηγούμενο κείμενο).

Έπειτα ο/η εκπαιδευτικός πληροφορεί τους μαθητές ότι το δεύτερο κείμενο παρουσιάζεται ως προσωπική κρίση (κάτω από τον τίτλο *κρίσεις αναγνωστών*) στον διαδικτυακό τόπο του περιοδικού *Αθηνόραμα*, αφού έχει προηγηθεί η κριτική της ταινίας από επίσημο κριτικό του περιοδικού με βάση τις συμβάσεις του κειμενικού αυτού είδους. Οι μαθητές ερωτώνται πού αλλού θα μπορούσε να βρίσκεται μια τέτοιου είδους κριτική που, κατά κάποιο τρόπο, παραβιάζει τις συμβάσεις του είδους (προσδοκώμενη απάντηση: σε μια προσωπική επιστολή).

Τέλος οι μαθητές καλούνται να γράψουν οι ίδιοι την κριτική μιας ταινίας που έχουν δει. Τους ζητείται να γράψουν δύο κείμενα: μια κριτική βάσει του πρώτου δοσμένου κειμένου και μια βάσει του δεύτερου (**Σχεδιασμός της δομής του κειμένου**). Η τάξη έπειτα, εφαρμόζοντας τη στρατηγική της συνεργασίας με τους συμμαθητές, (**Συνεργασία**) καλείται να αξιολογήσει τα κείμενα που παρουσιάζονται ως προς την αποτελεσματικότητά τους (το αν δηλαδή ο κριτής ενθαρρύνει ή αποθαρρύνει τους αναγνώστες του να δουν την ταινία).